

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3588/73

af 28. december 1973

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for ferrosiliciummangan, henhørende under pos. 73.02 D i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det europæiske økonomiske Fællesskab har forpligtet sig til for ferrosiliciummangan, henhørende under pos. 73.02 D, at åbne et årligt fællesskabstoldkontingent fra året 1969 på 50 000 tons med toldfrihed;

i henhold til artikel 39 i tiltrædelsesakten er de nye medlemsstater forpligtet til for den pågældende vare pr. 1. januar 1974 at foretage den første tilnærmelse af satserne i deres toldtariffer til satserne i den fælles toldtarif; fra denne dato er det vigtigt, at disse medlemsstaters behov for indførsler fra tredjelande i løbet af kontingentperioden derfor dækkes ved hjælp af det pågældende toldkontingent; den told, der anvendes af disse medlemsstater inden for rammerne af nævnte toldkontingent, skal være i overensstemmelse med de bestemmelser på dette område, der er fastsat i tiltrædelsesakten;

der bør særligt sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare bør denne fordeling principielt foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af økonomiske udsigter for det pågældende kontingentår;

de foreliggende statistiske oplysninger om indførsler til de nye medlemsstater fra tredjelande, der ikke har

været begunstiget af en toldpræference i kraft af en anden præferenceordning, angår imidlertid kun året 1972 og de første måneder af 1973; i 1972 androg de tilsvarende indførsler i hver af medlemsstaterne følgende procentdele i forhold til Fællesskabets samlede indførsler af den pågældende vare; de seneste beregninger, der er foretaget af medlemsstaterne for året 1973, og som i øvrigt bekræftes af de statistiske data for indførslerne i de første måneder, ville placere disse procentdele således:

	1972	1973
Benelux	10,80	15,21
Danmark	1,69	2,46
Tyskland	55,24	64,00
Frankrig	0,43	0,98
Irland	0,01	0,01
Italien	15,26	12,51
De forenede Kongerige	16,57	4,83

under hensyn til disse omstændigheder og til den sandsynlige udvikling i 1974 på markedet for ferrosiliciummangan kan procentdelene for den første deltagelse i kontingentmængden beregnes nogenlunde således:

Benelux	8,33
Danmark	0,62
Tyskland	82,20
Frankrig	0,10
Irland	1,04
Italien	3,54
Det forenede Kongerige	4,17;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af den pågældende vare, bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første fordeles, medens den anden udgør en reserve til senere

dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota; for at give importørerne en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabstoldkontingentet på et ret højt niveau, som i dette tilfælde kan fastlægges på 96 % af kontingentmængden;

de oprindelige kvoter opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette træk bør enhver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten helt opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særligt skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del af den oprindelige kvota i en af medlemsstaterne, skal denne stat tilbageføre en betydelig del heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteret af Den økonomiske Union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. januar til den 31. december 1974 åbnes i Fællesskabet et fællesskabstoldkontingent på 50 000 tons ferrosiliciummangan, henhørende under pos. 73.02 D i den fælles toldtarif.

2. De indførsler af den pågældende vare, der allerede begunstiges af toldfrihed under en anden toldpræferenceordning, som ydes af visse medlemsstater, især inden for rammerne af frihandelsaftaler, skal ikke afskrives på toldkontingentet.

3. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

4. Inden for dette toldkontingent anvender de nye medlemsstater en told, der er beregnet i overensstemmelse med de bestemmelser på dette område, der er fastsat i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

1. En første del på 48 000 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, som med forbehold af artikel 5 gælder fra den 1. januar til den 31. december 1974, udgør for de enkelte medlemsstater følgende mængder:

Benelux	4 000 tons
Danmark	300 tons
Tyskland	39 450 tons
Frankrig	50 tons
Irland	500 tons
Italien	1 700 tons
Det forenede Kongerige	2 000 tons

2. Den anden del, som omfatter 2 000 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota som fastsat i artikel 2, stk. 1, eller af samme kvota med fradrag af den mængde, som er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvota på 5 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, den har trukket, trækker denne medlemsstat under de i stk. 1 nævnte betingelser en fjerde kvota svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan en medlemsstat trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., hvis der er grund til at antage, at disse kvoter ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget den til at anvende dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1974.

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat den 15. september 1974 ikke har opbrugt sin oprindelige kvota, tilbagefører den senest den 10. oktober 1974 den uudnyttede del af denne, som overstiger 20 % af den oprindelige kvota, til reserven. Medlemsstaten kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne meddeler senest den 10. oktober 1974 Kommissionen de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. september 1974 og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 15. oktober 1974 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest,

og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for, at åbning af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som er tildelt dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der er afskrevet på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne underretter regelmæssigt Kommissionen om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1974.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. december 1973.

På Rådets vegne

Ove GULDBERG

Formand